

V rámci letošního festivalu byla vyhlášena i literární soutěž. Děti mohly zvolit libovolný literární útvar. Musela být dodržena dvě témata: „Kdybych byl loupežníkem“ a „Kdybych byl režisérem“. Sešlo se několik krásných prací, které sepsali žáci ZŠ v Horšovském Týně. My vám díky festivalovým novinám můžeme poskytnout malou „ochutnávku“ z nich. Báseň s režisérskou tematikou stojí za přečtení.

V mé režii (Karolína Volfíková, 13 let, ZŠ Horšovský Týn, 8.B.)

Být režisérem světa,
být tam, kde zrovna chci.
Stačí mi jedna věta
a plavu tam, kde žraloci.

Být režisérem planety
a kontrolovat scénáře,
zajistit si všechny lety
a pak si hrát na rybáře.

Zrežirovat si to tady
na planetě Zemi.
Vybírat si jen ty klady
a to smutné nechat v zemi.

Stále se jen smát a mávat
všemu tomu zlému.
Nemuset si hlavu lámat,
žít jako pták emu.

Byl by tu jen klid a mír,
vzít to já do rukou.
Všichni bychom jedli sýr...
Nepočítej se zárukou!

Já sama se obsadím
a najdu si svou roli.
Neb je život jako hra,
jen s více postavami.

Jednou z mnoha doprovodných akcí letošního ročníku Juniorfestu byla Bobíková Road show, která se konala poslední festivalový den v Dobřanech v blízkosti kina Káčko. Děti si užily hodně zábavy, zatančily si, zasoutěžily a také se mohly vyfotit s kamarádem Bobíkem.

Festivaloví reportéři:

Kateřina Hřídělová, Dušan Jurečka, Magdalena Kašová, Marie Kordíková, Kateřina Mařková, Denisa Neumannová, Jeroným Široký

Poslední den byl ve znamení Pevnosti Týn.
A tak nás zajímalo:

Jaká pohádková postava by se v pevnosti nikdy neztratila?

Karolína (10 let): Bílá paní, protože umí procházet zdmi.

Maruška (10 let): Duch, protože umí procházet zdmi a kdykoliv vyletět ven.

Eva (10 let): Nějaký car, co tam předtím žil.

Nikola (10 let): Vodník, protože umí plavat a dýchat pod vodou.

Verunka (12 let): Černokněžník, protože ovládá černou magii.

Adéla (11 let): Duch panovníka co tam dřív žil, protože tam musí strašit lidi.

Marek (11let): Paní komorná, protože tam pracuje už dlouhou dobu.

Kryštof (10 let): Čaroděj, protože by se mohl teleportovat ven.

Tomáš (12 let): Opice, protože je mrštná a rychle by se dostala ven.

Karin Krausová, herečka: Asi Bílá paní, protože si myslím, že do hradu patří.

Michaela Doubravová, herečka: Budulínek, protože je tak malinký, že by se ani ztratit nedokázal.

Tomáš Materna, herec: Tak řekl bych, že takový král musí znát všechny chodby a tajné komůrky, takže myslím, že král by se nikdy neztratil.

Tomáš Polák, herec: V pevnosti by se určitě neztratila Arabela, protože by vzala svůj kouzelný prsten, otočila jím a dostala se kdykoliv ven.

Denisa Nesvačilová, herečka: V pevnosti se nikdy neztratí šašek. Tím, že dělá různé skopičiny a podobné věci. Zná všechny tajné chodby a komůrky, do kterých se nelze dostat, tak se nesmí ztratit.

Simona Vavrušová, herečka: Skřítek, protože je malinký a určitě to tu zná.

Lucie Bakešová, herečka: Alenka, která byla v říši divů anebo Doročka ze země Oz, protože už mají praxi, neztratit se.

Mary, Katka M.

ODPOVĚĎ NEBO ŽIVOT

O čem by byla pohádka, kterou bys natočil/a?

Kryštof (11 let): Byla by dramatická s „přestřelkami“.

Bára (12 let): Asi o nějakém vodním království a všude by se plavalo.

Monika (13 let): O nešťastné lásce, kde by vystupovala princezna.

Honza (11 let): Určitě by tam měli být rytíři, kteří by bojovali s jiným královstvím.

Lucie (13 let): Půlka dětí by se měla ráda a druhá půlka ne. A oni by válčili proti sobě.

Richard (12 let): Na vysoké škole by byla taková hvězda, která by měla svoje dvě služby. A ona by musela být proti nim.

Aleš (10 let): O čertech, protože jsou takoví neposední a dělají „voloviny“.

Denisa a Kačka H.

JUNIORFEST

POD LUPOU 9. – 13. listopadu 2013

číslo 5

čtvrtek 14. 11. 2013

zdarma

Hotovo, sepsáno a (hurá?) domů!

Už je to skoro za námi. Stačí dopsat jen tento úvodník a poslední festivalové noviny spolu s Juniorfestem skončí. Obě dvě jsme nabity novými zkušenostmi a novými zážitky. Když jsme se ráno ohlédly za předcházejícími dny, říkaly jsme si, jak dnešní den bude v pohodě – přeci jen, už víme jak co psát. A měly jsme pravdu. Dnešní den byl opravdu pohodový. Především Maruška sepsala reportáž, dvouminutovka se natočila, sestříhala a zbytek týmu přepsal rozhovory. Hádáme, že většina dětí i dospělých si říkájí, že být festivalovým novinářem je určitě snadné, ale mylí se. Zvláště když máme naše „hektické chvíle“, kdy pracujeme na dvouminutovce a novinách, až do vyčerpání našich zbylých sil. Ale musíme uznat, že za ty vtipné zážitky, hlášky a „storky“ co zde vzniknou, to opravdu stojí. Jelikož tento úvodník je poslední za šestý ročník Juniorfestu, ptáme se: „Je alespoň dobrý?“

Denisa a Kačka H.

A „šmitec“!

Konec! Všechno nám skončilo. Ani jednomu z nás se nechce domů. Když jsme v sobotu večer slavnostně zahajovali šestý ročník Juniorfestu, nikdo si nepomyslel, že to tak rychle uteče. Bohužel jsme ve středu dopoledne museli náš nádherný festival také slavnostně ukončit. Jenže! Na bedrech nám ještě zůstalo vyhlášení výsledků diváckých cen a cen filmových odborníků. Každý ví, že letošní ročník festivalu byl poprvé soutěžní a celých pět dní se jej zúčastňovala i odborná porota. Jejich ver-

dikt jsme museli vyslat do světa, že? Hlasovali diváci, děti, porota. Vítězné filmy, respektive jejich tvůrci, si převzali festivalové ocenění od skláře, které vyrobil Julius Starov, z Nenačovic na Berounsku. Je na čase předat ocenění. V tom nastal trochu problém. Ceny zmizely! No, ono není divu, že byly pryč, když jsou všechna tři festivalová města plná lapků. Naštěstí, odvážný „Rumcisek“ (pro pochopení, syn Cipíška a vnuk Rumcajse) přiběhl s dobrou zprávou a hlavně s cenami. Zachránce, díky němuž si je mohli

představitel převzít. Naprosto vítězové tedy byli: „Kovář z Podlesí“, „Bratrstvo komínků“, „Do toho, Edy!“ a „Pozdrav od Mika“. Vítězným snímkům moc gratulujeme!

Mary

„Nepořádné princezny mě strašně štvou.“

Dnes nás navštívili herci z filmu „Maturita“, kteří přijeli k nám do Horšovského Týna, aby se zhostili rolí kapitánů v soutěži Pevnost Týn. Do pasti jsme chytili „maturantku“ **Denisu Nesvačilovou**.

Kdo udělá podle vás pohádku největší nepořádek?

Pro mě je to strašně sporné, ale já si paradoxně myslím, že třeba princezny. Ony se vždy tváří, jaké jsou to dámy, ale v komnatě mají neuvěřitelný nepořádek. Shodou okolností zrovna dělám na filmu, ve kterém hraju služebnou, a proto mě ty princezny strašně štvou. (smích)

Kdo je pro vás pohádkový hrdina? Čím si to zasloužil?

Pro mě je to určité rytíř, protože je šlechetný, čestný a samozřejmě pěkný chlap. Hlavně se za mě dokáže postavit a tím hájit moji čest.

Kdybyste měla vlastní festival, na co by byl zaměřený?

Myslím, že by byl zaměřený na koně. Festival, kde by byly dostihy, děti by jezdily na koních a zároveň by se pořádaly semináře o šlechtění koní.

Katka M.

Vítěz bere vše!

Když jsem se dnes chystala na oblíbenou soutěž Pevnost Týn, do prostor Erbovního sálu, nečekala jsem, že sál bude plný až k prasknutí. Sešlo se zde sedm dětských domovů ze západních Čech. Každý z nich si vybral čtyři děti, které se dychtivě vrhly na soutěžení. Nikdo z nich nevěděl, co si na ně pan kastelán přichystal. K jednotlivým týmům se přiřadil jeden odvážný „šéfík“ z filmu Maturita, který je provázel po celý boj o zájezd do Disneylandu v Paříži. Pan kastelán Jan Rosendorfský nás spolu se slečnou Hankou Peštovou přivítal, vysvětlil nám pravidla a hurá do boje! Každý tým měl možnost si vybrat úkol, který plnit nemusí. Také mohly zvolit disciplínu, o které si myslí, že ji určitě zvládnou. Na ni mohli vsadit svého žolíka. Týmy se poté odebraly do soutěžních „komnat“, kde vše začalo. My jsme je sledovali na plátně. Kameraman chodil spolu s nimi a přenášel tak adrenalinovou náladu přímo do sálu. Mimo úkolů, které jsme

mohli vidět i minulý rok, si letos organizační tým vymyslel i zapeklitější soutěže. Mezi ně patřil např. balancovník, nebo vajíčka. Ze sálu se ozýval povzbuzující křik. Všichni už se vraceli zpátky, když v tom?! Kapitáni museli zůstat v místnosti a vyrobit dáreček pro děti. Mezitím se zbytek týmů vracel hradem k nám a hledal věci, co do komnat nepatří. Asi byste v nich nehledali „mikrovlnku“, vrtačku, bandmintonovou pátku apod. Najednou byli kapitáni zpět a vše se zdálo jako uzavřené. V tu chvíli jsme se

dozvěděli, že tu ještě je jedna naděje. Jaká? Výběr zlatých mincí, pod nimiž se nacházely plusové body. A atmosféra v sále začala houstnout. Mohlo se totiž stát, že správné souřadnice mincí katapultují tým do nejvyšších příček. Takže nic nebylo ztracené. Mince se vybraly, body sečetly a vyhlásil se výherce. Kdo? DD Domino Plzeň, který vyhrál pod vedením skvělé herečky Lucie Bakošové! Poslední akci se podařilo zakončit skvělým způsobem, a to slzami štěstí.

Denisa

Kritici promlouvají...

Kdo jiný, než ti největší odborníci, by měl na Juniorfestu hodnotit soutěžní filmy? Naše pozvání přijali „ti nejlepší“ z různých zemí v Evropě. Pokračujte níže a přečtěte si, co si o českých pohádkách a našem festivalu myslí členové mezinárodní poroty.

1. Jak hodnotíte náš festival?

2. Myslíte si, že české děti sledují kvalitní pohádky?

3. Jsou pohádky z jiných zemí rozdílné oproti pohádkám českým?

Zuzana Horová

Nezávislá produkční, bývalá ředitelka Barrandov production.

1) Festival hodnotím naprosto úžasně. Právě jsem řekla paní ředitelce, že za posledních pět dní jsem se nasmála tolik, jako nikdy v životě. A dlouho se nepostavím na váhu, protože tady se pořád jenom jedlo. (smích)

2) České děti sledují takové pohádky, které mají k dispozici. Myslím si, že by bylo hrozné fajn, kdyby se povedlo organizátorům prosadit do České televize dva vítězné filmy. Aby i děti, které tu nebyly, měly možnost zhlédnout tyto dva snímky.

3) Já si myslím, že pohádky jsou všude na světě jenom dobré nebo špatné. Nevidím žádný výrazný rozdíl.

Volker Petzold

Spoluorganizátor festivalu pro děti a mládež Schlingel v německém Chemnitzu.

1) Opravdu jsem si to tady užil. Viděl jsem tu mnoho výborných filmů. Ty nejlepší z nich byly velmi povedené a vidět je bylo potěšující.

2) Ano, myslím si, že tady jsou dost kvalitní pohádky. České děti mají rády své filmy. Já jsem z Německa, kde máme také festival. A pohádky od vás jsou tam velice oblíbené.

3) Myslím, že české pohádky se odehrávají na originálních místech. Je tady spousta hradů a kdybyste udělali na každém z nich pohádku, trvalo by to určitě přes 100 let. V pohádkách vystupují taktéž výborní herci se spoustou různých kostýmů.

Petri Kotwica

Finský režisér, jehož snímky se promítají na festivalech po celém světě.

1) Je velmi pestrý a opravdu se mi tady líbí. Citím se tu fantasticky. Každý den se dělo něco jiného. Filmy byly taktéž skvělé.

2) Nemohu posoudit, protože jsem tolik pohádek neviděl, což mě mrzí. Ale slyšel jsem, že české pohádky jsou velmi zajímavé.

3) Myslím, že české pohádky mají dlouhou tradici. U nás ve Finsku nic takového není. Je to obrovská škoda, protože je vidět, že tady jsou pohádky opravdu oblíbené.

Gert Hermans

Distributor, publicista, šéfredaktor žurnálu ECFA (Evropská asociace dětského filmu)

1) Mám ho rád! Na vašem festivalu jsem viděl spoustu filmů, které byly nádherné a zábavné. Byla tam hromada emocí. Na jedné straně jsme viděli svět pohádek a na druhé svět reálný, čímž jsme získali krásné srovnání.

2) Samozřejmě. Na začátku festivalu jsem viděl pohádku společně s českými diváky a pochopil jsem, proč se na ni děti tak těší.

3) Tady v České republice je obrovské množství hradů, zámků a podobných staveb, které jsou na pohádku jako stvořené. V pohádkách je také spousta dětí, fantazie a žádná pohádka odjinud není taková, jako ta vaše.

Halka Marčeková

Dramaturgyně tvorby pro děti a mládež v RTVS (Rozhlas televize Slovensko).

1) Byla jsem příjemně překvapená, kolik fantastických lidí tu je. Také z filmů, které bych asi nikdy jindy neviděla. Bylo to úžasné, takže moc děkuji.

2) Myslím si, že animované i hrané pohádky jsou super. Určitě v této tradici pokračujte. Viděla jsem tady film „Sněžný drak“, který pokládám za naprosto dokonalou pohádku.

3) Myslím si, že ano. Například české pohádky jsou takové „citovější“, oproti třeba pohádkám z Ameriky, které jsou o moc výpravnější. Je tam strašně moc všelijakých efektů, což podle mě do pravé pohádky fakt nepatří.

Mary, Katka M.

